

El tren que es va negar a morir

L'antiga locomotora del Carrilet de Sant Feliu de Guíxols es va traslladar ahir del passeig a la que serà la seva última destinació, el centre d'interpretació del Carrilet, al Tinglado

La locomotora, ahir, en un espectacular moment del trasllat des del passeig. Foto: EL PUNT.

Una peça de museu. Aquesta és una expressió que ens indica el pas del temps, potser també la vellesa i tot allò que té a veure amb deixar de ser productiu. El Carrilet de Sant Feliu de Guíxols –o Feliuet–, una vella locomotora de l'empresa alemanya Lokomotiv Fabrik Krauss & Cie. AG de Munic, tenia tots aquests discutibles atributs i es podia considerar una peça de museu. La vella locomotora s'havia convertit en un ressò d'un passat en què el vapor va ser símbol de progrés, artífex de la revolució industrial. Era una icona solitària al passeig de Sant Feliu de Guíxols, igual que l'estàtua d'El Príncep, d'Oscar Wilde, el seu destí era generar un espai bonic, servir per fer-s'hi fotos i, també, i perquè no dir-ho, ser subjecte passiu de bretolades. Ens falta un element per acabar d'arrodonir aquest escenari: l'inel·lable acció del vent, la humitat i el sol. Calia revaloritzar-la, doncs. Això va arribar amb una primera acció de restauració per part de l'Ajuntament, que la va tornar a

deixar al mateix lloc, i seguidament, amb la compra de material relacionat amb el Carrilet, com ara una locomotora dièsel del 1936, una altra de la primera sèrie amb el número 4, tres vagons del 1888, cent metres de rails vells, un joc de rodes de locomotora, ballestes i altres accessoris. Amb tot plegat, i el treball de l'Associació d'Amics del Ferrocarril de les Comarques Gironines, es va donar el tret de sortida del que ahir va ser el darrer viatge del Feliuet. L'estació de sortida, el passeig; la darrera parada, el Tinglado del port. La nova destinació no serà un mausoleu, no, sinó una cosa més dinàmica que ben aviat acollirà el projecte Via Mar (el tren de la via verda), en el que serà el punt final de les vies verdes a Girona, que comencen a Ripoll. El més interessant de tot el projecte és que el Tinglado serà, a més, un centre d'interpretació de l'antiga línia ferroviària que unia Girona amb el mar. L'antiga locomotora es convertirà, doncs, en protagonista indiscutible, juntament amb la resta del material, d'una manera de veure el paisatge i la cultura, la qual ha d'estimular l'ús de les vies verdes. Unint, doncs, el valor del paisatge amb el llegat històric sobre el qual transcorre: la línia de tren de Girona a Sant Feliu, que es va inaugurar el 1892. El 1924 es va fer un ramal fins al port de Sant Feliu de Guíxols, per afavorir el transport de mercaderies. Malgrat que es va eixamplar fins als 100 cm per fer-la compatible amb la del tren d'Olot, diverses dificultats van impedir-ne la continuïtat. El 1963 la línia va passar a Ferrocarrils de Vía Estrecha, que va intentar modernitzar-la, però el 1969 es va tancar. En un món on el cotxe és el rei indiscutible, el Carrilet, una locomotora que s'ha negat a morir, ens pot ajudar a reflexionar sobre apostar per altres solucions. A vegades recuperar el passat no té res de dolent.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 28-06-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/428740-el-tren-que-es-va-negar-a-morir.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss